

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/100/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018201140
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018201140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej /sudca spravodajca/ a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Michala Novotného, žalobcu: Miraxis s.r.o., so sídlom V. Clementisa 4754, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 48 092 398, zastúpený advokátom JUDr. Martinom Landlom, so sídlom Rázusova 47/4825, 984 01 Lučenec, zápisný v zozname SAK pod č. 5024, proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom Limbová 2, 837 52 Bratislava, IČO: 00 165 565, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministerky zdravotníctva SR č. S02907-2018-ONAPP zo dňa 31.05.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S/128/2018-112 zo dňa 24. júna 2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 6S/128/2018-112 zo dňa 24. júna 2021 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného č. S02907-2018-ONAPP zo dňa 31.05.2018, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému pred správnym súdom a kasačného konania.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 6S/128/2018-112 zo dňa 24. júna 2021, podľa ust. § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S02907-2018-ONAPP zo dňa 31.05.2018, ktorým rozklad žalobcu zamietol a rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. Z44761-2017-OF zo dňa 18.12.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím Ministerstvo zdravotníctva SR uložilo podľa § 138 ods. 30 zák. č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o liekoch“) a ust. § 46, 47 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) žalobcovi ako držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti pokutu vo výške 12 000,- Eur za iný správny delikt podľa § 138 ods. 5 písm. bk) zákona o liekoch, zistený pri výkone cieľenej inšpekcie dňa 02.08.2017 vo verejnej lekární G., B.. D. XXXX, XXX XX Y. W., tým, že v rozpore s § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch v čase od 01.01.2017 - 02.08.2017 nakladal s nadobudnutými humánnymi liekmi zaradenými v zozname kategorizovaných liekov inak, než je uvedené v § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch a to, že 1.v období od 01.01.2017 do 02.08.2017 prijal z lekárne Q., O.. O. X, XXX XX Y. W., (držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Média - RS, s.r.o. Hlavné námestie 147, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 700 491) lieky Clexane 4000 IU (40 mg)/0,4 ml sol inj 10x0,4 ml 40 mg: kód ŠUKL 25131, Clexane 6000 IU (60 mg)/0,6 ml sol inj 10x0,6 m 1/40 mg: kód ŠUKL 25132, ktoré v danom

období následne fakturoval lekární I. Z., Z. X, XXX XX O. (držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Pharm Trade, spol. s.r.o., Prostějovská 39, 080 01 Prešov, IČO: 47 963 841).

2. nákup liekov uvedených v bode 1. od držiteľa povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Média - RS, s.r.o., Hlavné námestie 147, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 700 491 s miestom výkonu činnosti lekárne Q., O.. O. X, XXX XX Y. W. nebol vykonaný za účelom ich výdaja pacientom v lekární G., B. D. XXXX, XXX XX Y. W., ale na účel ich ďalšieho predaja držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Pharm Trade, spol. s.r.o., Prostějovská 39, 080 01 Prešov, IČO: 47 963 841. O trovách konania rozhodol krajský súd poukazom na ust. § 168 v spojení s ust. § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného krajský súd zistil, že dňa 02.08.2017 vykonal Štátny ústav pre kontrolu liečiv (ďalej len „ŠUKL“), ako príslušný orgán štátnej správy na úseku humánnej farmácie a drogových prekursorov, cieľenú inšpekciu za účelom kontroly dodržiavania zákona o liekoch, vo verejnej lekární J. G., V. D. XXXX, XXX XX Y. W. (ďalej len „Lekáreň Západ“) - držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Miraxis s.r.o., so sídlom V. Clementisa 4754, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 48 092 398 - žalobca. V rámci inšpekcie boli zistené a zdokumentované nasledovné skutočnosti:

1. v období od 01.01.2017 do 02.08.2017 prijal žalobca z Lekárne Q., B. O. X, XXX XX Y. W. (držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Média - RS, s.r.o., Hlavné námestie 147, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 700 491) lieky: Clexane 4000 IU (40 mg)/0,4 ml sol inj 10x0,4 ml/40 mg; kód ŠÚKL 25131, Clexane 6000 IU (60 mg)/0,6 ml sol inj 10x0,6 ml/40 mg; kód ŠÚKL 25132, ktoré v danom období následne fakturoval lekární I. Z., Homolova X, XXX XX O. (držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Pharm Trade, spol. s.r.o., Prostějovská 39, 080 01 Prešov, IČO: 47 963 841).

2. nákup liekov uvedených v bode 1. od držiteľa povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Média - RS, s.r.o., Hlavné námestie 147, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 700 491 s miestom výkonu činnosti lekárne Q., B. O. 1, XXX XX Y. W., nebol vykonaný za účelom ich výdaja pacientom v lekární G., V. D. XXXX, XXX XX Y. W., ale na účel ich ďalšieho predaja držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Pharm Trade, spol. s.r.o., Prostějovská 39, 080 01 Prešov, IČO: 47 963 841.

3. Zo záverov Správy z cieľenej inšpekcie ŠUKL vo verejnej lekární žalobcu vyplýva, že „držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Miraxis s.r.o., so sídlom V. Clementisa 4754, 979 01 Rimavská Sobota s miestom výkonu činnosti vo verejnej lekární J. G., V. D. XXXX, XXX XX Y. W. nedodržiava ustanovenia zákona o liekoch pre porušenie § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch.“ Na základe uvedených záverov, ministerstvo listom č. Z44761/2017-OF zo dňa 29.09.2017 oznámilo žalobcovi začatie správneho konania vo veci uloženia pokuty za iný správny delikt. Oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 13.10.2017 a v stanovenej lehote sa k oznámeniu vyjadril listom zo dňa 26.10.2017. Ministerstvo si vyžiadalo stanovisko od ŠUKL k vyjadreniu žalobcu k začatiu správneho konania. ŠUKL zaslal ministerstvu stanovisko pod číslom KL/5695/2017 zo dňa 16.11.2017, v závere ktorého sa konštatuje, že dôkazy doložené žalobcom na vyvrátenie podozrenia, že Lekáreň G. porušila ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch, sú vzhľadom na skutočnosti uvedené v stanovisku, nedostatočné. Lieky Clexane 0,4 a 0,6 nakúpené z lekárne Q., sú v lekární G. evidované bez čísla šarží a žalobca v rámci vyjadrenia nepredložil relevantný doklad (faktúra, dodací list), ktorým boli predmetné lieky spolu s číslami šarží nadobudnuté od distribútora, ktorý je pri predaji lieku povinný na faktúre uvádzať číslo šarže lieku v súlade s § 16 písm. d) Vyhlášky MZ SR č. 128/2012 o požiadavkách na správnu výrobnú prax a požiadavkách na správnu veľkodistribučnú prax. Ministerstvo, ako prvostupňový správny orgán, po preskúmaní skutkového a právneho stavu, vydalo rozhodnutie č. Z44761-2017-OF zo dňa 18.12.2017, ktorým uložilo žalobcovi pokutu vo výške 12.000,- EUR podľa § 138 ods. 30 zákona o liekoch v znení účinnom do 31.12.2017, nakoľko skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 138 ods. 5 písm. bk) zákona o liekoch naplnil žalobca tým, že v rozpore s § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch v čase od 01.01.2017 - 02.08.2017 nakladal s nadobudnutými humánnymi liekmi zaradenými v zozname kategorizovaných liekov. Voči prvostupňovému rozhodnutiu bol žalobcom podaný rozklad, doručený ministerstvu dňa 18.01.2018. V rozklade žalobca upriamil pozornosť na to, že „v doteraz produkovaných listinných podaniach sme opakovanne uvádzali, že v danom období sme lieky od Q. - Y. nenakúpili ani nijako inak neprevzali. Faktúry na nákup liekov od Q. - Y. poskytnuté v počte 7 ks počas výkonu inšpekcie boli vyhotovené dodávateľom účtovných služieb na základe jeho predpokladu. Tieto faktúry vznikli v dôsledku pochybenia v internej komunikácii medzi našou spoločnosťou a dodávateľom účtovných služieb. Tieto faktúry nezodpovedajú skutočnosti. Je teda zrejme, že ak účastníkom konania neboli lieky za dané obdobie nakúpené od Q. - Y., nemohli byť potom tieto lieky ani predané Pharm Trade,

a teda vôbec nedošlo k deju a konaniu opísanom v údajnom skutku.“ Rozkladová komisia ministerstva dňa 26.04.2018 preskúmala rozklad, ako aj prvostupňové rozhodnutie a dospela k záveru, že rozklad žalobcu s poukazom na § 23 ods. 1 písm. as), § 138 ods. 5 písm. bk), § 138 ods. 30 v znení účinnom do 31.12.2017 zákona o liekoch, nebol dôvodný a navrhla ministerke zdravotníctva potvrdiť prvostupňové rozhodnutie. Ministerka zdravotníctva SR rozhodnutím č. S02907-2018-ONAPP zo dňa 31.05.2018, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozklad zamietla a prvostupňové rozhodnutie ministerstva podľa §59 ods. 3 Správneho poriadku potvrdila.

4. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 1 ods.1 písm. a/, § 2 ods. 2, 3, § 21 ods. 8, § 23 ods. 1 písm. as/, § 127, § 128 od. 1, § 138 ods. 5 písm. bk/, § 142 ods. 1, § 138 ods. 30 v znení účinnom do 31.12.2017, ako i v intenciách ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 3 ods. 1, 2, 5, § 32 ods. 1, 2, § 46, § 47 ods. 3, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej časti prvej a druhej hlavy Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

5. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účelom zákona o liekoch je stanovenie podmienok na zaobchádzanie s humánnymi liekmi, veterinárnymi liekmi a so zdravotníckymi pomôckami, skúšanie liekov, registráciu liekov, uvádzanie na trh alebo do prevádzky zdravotníckych pomôcok, zabezpečovanie a kontrolu kvality, účinnosti a bezpečnosti liekov a zdravotníckych pomôcok a úloh štátnej správy a samosprávy na úseku farmácie. Zákonná úprava má harmonizovať voľný a bezpečný pohyb liekov zdravotníckych pomôcok tak, aby podporovali fungovanie vnútorného trhu Európskej únie a zároveň, aby zabezpečovali vysokú úroveň ochrany ľudského zdravia. V tejto súvislosti zákon o liekoch vymedzuje povinnosti právnických osôb a fyzických osôb na úseku farmácie ako držiteľov povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti. Ide o súbor povinností, ktorými sa má zabezpečiť kvalitné a odborné poskytovanie lekárenskej starostlivosti a inej starostlivosti, pričom pri ich nedodržaní dôjde k uloženiu pokuty a v prípade závažného porušenia povinnosti možno pozastaviť alebo zrušiť vydané povolenie.

6. Krajský súd má z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že u žalobcu v Lekárni G., V. D. XXXX, Y. W., bola Štátnym ústavom pre kontrolu liečiv vykonaná dňa 02.08.2017 cieľená inšpekcia zameraná na kontrolu dodržiavania § 23 ods. 1 písm. z) a písm. as) zákona o liekoch. V zmysle záznamu o výkone inšpekcie bol zistený nedostatok a to, že lieky Clexane 4000 IU a Clexane 6000 IU prijala lekárka aj od inej lekárne (sám žalobca doložil fotokópie faktúr) a zároveň fyzický stav kontrolovaných liekov nesúhlasil so stavom v PC. Kontrolovaný subjekt so zistenými skutočnosťami súhlasil, čo potvrdila konateľka svojím podpisom. Následne listom zo dňa 21.09.2017 konateľka poskytla písomné vysvetlenie k záznamu o vykonanej inšpekcii. Dňa 21.09.2017 pod č.: 2938/2017/1330, predložil ŠÚKL žalovanému návrh na začatie správneho konania, v ktorom definoval zistenia ktoré oprel o porušenie povinností podľa § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch a dopustenia sa iného správneho deliktu podľa § 138 ods. 5 písm. bk) zákona o liekoch.

7. Námietku žalobcu ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu, kedy žalobca predmetné lieky nenakúpil od spoločnosti Q.-Y., ale od distribučných spoločností a až následne došlo k prevodu liekov do lekárne spoločnosti Pharm Trade (išlo o prvý predaj inému poskytovateľovi lekárenskej starostlivosti), čím bola naplnená výnimka ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch a nedošlo k spáchaniu iného správneho deliktu podľa § 138 ods. 5 písm. bk) zákona o liekoch, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Správny súd konštatoval, že z administratívneho spisu bolo nepochybné, že pri cielenej inšpekcii, zamestnanec Lekárne G. poskytol inšpektorom záznam pohybu liekov, v ktorom bol zaznamenaný pohyb lieku Clexane 0,4 (25131). Na tomto zázname je vyznačený príjem liekov z Lekárne Q.-Y. bez šarží, pričom Lekárka Q.-Y. pri nákupe liekov má evidenciu čísla šarží liekov. V správnom konaní nebolo preukázané, z akého dôvodu tieto lieky fakturovala Lekárka G., bez uvedenia šarží. K tomuto zisteniu žalobca nepredložil žiadne relevantné dôkazy. V tejto súvislosti žalovaný už len konštatoval, že okrem iného, uvedená skutočnosť je aj v rozpore s § 5 písm. g) vyhlášky č. 515/2011 Z.z. Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o kusovej evidencii liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín. K uvedenej skutočnosti boli pri cielenej inšpekcii, poskytnuté zamestnancom Lekárne G. faktúry, vystavené Lekárňou Q.-Y. v počte 7 kusov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu. Zistenia z preskúmaných účtovných dokladov, ktoré sú opísané v rozhodnutí so záverom, že Lekárka G. manipulovala so stavom skladových zásob, žalobca svoje

tvrdenie, že lieky nakúpil od distribučných spoločností nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom. Uvedené skutočnosti vyplývajú z dokladov, ktoré predložil žalobca a sú súčasťou administratívneho spisu.

8. Krajský súd vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcich sa výkladu ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch, poukázal na jeho znenie, ktoré ukladá držiteľovi povolenia povinnosti vydávať humánne lieky zaradené v zozname kategorizovaných liekov vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni; pričom za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje spätný predaj týchto liekov držiteľovi povolenia na veľkodistribúciu humánnych liekov, ktorý ich držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni dodal (čo nie je prípad preskúmvanej veci), ani prvý predaj humánnych liekov zaradených v zozname kategorizovaných liekov medzi držiteľmi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni na účel ich výdaja vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni, ak bol prvý predaj uskutočnený najskôr po uplynutí troch mesiacov od dodania tohto humánneho lieku držiteľom povolenia na veľkodistribúciu humánnych liekov (čo je medzi účastníkmi konania sporné). V tejto súvislosti poukázal krajský súd na rozhodnutie žalovaného, v ktorom odkazuje a aj cituje zo Správy z cielej inšpekcie ŠÚKL ako aj na podklady, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu, že v správnom konaní bol jednoznačne preukázaný nákup liekov Clexane (0,4 a 0,6) od držiteľa povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Lekáreň Q. - Y., avšak nákup nebol vykonaný za účelom ich výdaja v Lekárni G., keďže ich žalobca ďalej predal držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Pharm Trade, spol. s r.o. Krajský súd uviedol, že povinnosť zabezpečiť dodanie kategorizovaného lieku držiteľom povolenia pre prípad, kedy držiteľ povolenia nedokáže v bežnej veľkodistribučnej sieti zabezpečiť liek, o ktorého vydanie žiada pacient na základe predloženého lekárskeho predpisu, má držiteľ povolenia povinnosť k takejto objednávke priložiť anonymizovaný lekársky predpis, čo žalobca tiež nepreukázal. Z uvedeného zistenia je teda nepochybné, že nejde o výnimku ustanovenú zákonom, pričom žalobca tvrdenia na svoju obhajobu žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal a ani neposkytol žiadne logické vysvetlenie (že nenakúpil lieky od Lekáreň Q. a spoločnosti Pharm Trade, spol. s r.o. predal lieky získané od distribučných spoločností).

9. Taktiež námietku žalobcu týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že ustanovenie § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch jednoznačne upravuje povinnosti poskytovateľa (vydávať humánne lieky zaradené v zozname kategorizovaných liekov vo verejnej lekárni alebo nemocničnej lekárni) a zároveň definuje dve výnimky prvú - ako spätný predaj týchto liekov držiteľovi povolenia na veľkodistribúciu humánnych liekov, ktorý ich držiteľovi povolenia dodal, a druhú - ako prvý predaj humánnych liekov zaradených v zozname kategorizovaných liekov medzi držiteľmi povolenia na účel ich výdaja vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni. Prvostupňový správny orgán argumentačne a logicky v svojom rozhodnutí, s ktorým sa druhostupňový správny orgán plne stotožnil uviedol, že žalobca napriek svojim tvrdeniam, v priebehu celého konania, nepredložil žiadny relevantný doklad o tom, že lieky, ktoré sú predmetom konania, nakúpil od distribučných spoločností. A podľa názoru súdu, z tvrdení žalobcu (ako napr. z vyjadrenia zo dňa 24.10.2017), nepochybne vyplýva a tým aj preukazuje, že žalobcovi bol obsah a výklad ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch známy, keď v námietkach uviedol, že predmetné lieky neprijal od lekárne Q., že išlo o chybnú podanú informáciu, ale že predmetné lieky žalobca prijal od distribučnej spoločnosti. Na základe uvedeného považoval za logické a aj hospodárne, že správny orgán nevykonal podrobný výklad citovaného zákonného ustanovenia. Takýto výklad by bol dôvodný v prípade, ak by v priebehu administratívneho konania bolo zrejmé, že príslušné ustanovenie zákona je sporné, čo ale tento prípad nebol. Krajský súd nezistil, že by sa správny orgán odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie záveru, že žalobca naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu v zmysle § 138 ods. 5 písm. bk) zákona o liekoch. V napadnutých rozhodnutiach sú uvedené relevantné a dostatočné dôvody, na základe ktorých boli vydané. Taktiež krajský súd poukázal na to, že prvostupňové konanie a rozhodnutie ako aj druhostupňové konanie a rozhodnutie správnych orgánov tvorí jeden celok. Pravdou je, že v prvostupňovom rozhodnutí sú uvedené a odôvodnené všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, ktoré boli jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti vyhodnotené v spojení s príslušnými právnymi predpismi s dôrazom na správu ŠÚKL zo dňa 21.09.2017 (návrh na začatie správneho konania) ako aj stanovisko ŠÚKL zo dňa 16.11.2017 (k vyjadreniu žalobcu o začatí správneho konania). Odvolací správny orgán v svojom rozhodnutí už neopakoval uvedené podklady, ale sa plne pridržiaval ich záverov.

Takýto postup odvolacieho správneho orgánu, podľa názoru súdu, nespôsobuje takú vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

10. K namietanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu, krajský súd poukázal na obsah administratívneho spisu, z ktorého je nepochybne preukázané, že zamestnanec Lekárne G. poskytol inšpektorom záznam pohybu liekov a to príjem liekov z Lekárne Q.-Y. bez príslušných šarží, pričom Lekárne Q.-Y. pri nákupe liekov evidovala čísla šarží liekov, pričom ich fakturovala žalobcovi bez uvedenia šarží liekov (v rozpore s § 5 písm. g) Vyhlášky č. 515/2011 Z.z. MZ SR). Zároveň boli žalobcom predložené faktúry vystavené Lekárňou Q.-Y. v počte 7 kusov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a tabuľka pohybov liekov od 01.01.2017 do 02.08.2017 dokazuje, že žalobca manipuloval so stavom skladových zásob. Žalobca žiadne iné relevantné dôkazy, v rámci administratívneho konania, ktoré by preukazovali jeho tvrdenie, že lieky nakúpil od distribučných spoločností, nepredložil. Krajský súd mal zato, že správny orgán vykonal riadne dokazovanie, nič nezanedbal, v administratívnom konaní postupoval v úzkej súčinnosti so žalobcom, pričom je to práve žalobca, ktorý si nesplnil svoju povinnosť a nepredložil také dôkazy, ktoré by spochybnili zistenia správneho orgánu. Dôkazná povinnosť je na strane žalobcu, ktorý nepreukázal, že lieky ktoré predal spoločnosti Pharm Trade, spol. s r.o., získal od distribučných spoločností.

11. Krajský súd na návrh žalobcu, aby upustil od uloženia sankcie z dôvodu, že účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci, prípadne aby zmenil výšku sankcie, ktorá je neprimeraná povahe skutku podľa § 198 ods. 1 písm. a) SSP, poukázal na ust. § 138 ods. 30 zákona o liekoch účinného do 31.12.2017 (v čase spáchania skutku), v zmysle ktorého, správny orgán za iný správny delikt uloží pokutu, ktorá je stanovená v rozpätí od 5.000,- ? 100.000,- EUR. Z dikcie predmetného ustanovenia vyplýva, že ide o objektívnu zodpovednosť, kedy správny orgán pokutu bez ďalšieho uloží a výšku pokuty správnu úvahou odôvodní. Nakoľko pri objektívnej zodpovednosti správny orgán neposudzuje zavinenie, je vecou správnej úvahy správneho orgánu stanoviť za konkrétne protiprávne konanie výšku sankcie. K objektívnej zodpovednosti ešte považoval za potrebné uviesť, že žalobca sa stáva zodpovedným za porušenie povinnosti už tým, že k porušeniu došlo, a to bez ohľadu na to, či ide o zavinené alebo nezavinené konanie či opomenutie, preto od upustenia uloženia sankcie, tak ako žalobca navrhol, nie je vôbec možné. Preto správny súd v medziach podanej žaloby preskúmava správnu úvahu len v tom, či stanovená výška uloženej pokuty nevybočila z medzí určených v zákone. Správny súd pri použití moderačného oprávnenia nesmie svojvoľne zasahovať do zákonnej správnej úvahy. Úlohou správneho súdu je posúdiť právne otázky zákonnosti a postupu pri vydaní rozhodnutia, ako aj samotného rozhodnutia v konkrétnej veci. Úlohou súdu nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov a hoci konajúci v plnej jurisdikcii, nepreberá na seba právomoc a zodpovednosť správneho orgánu, ktorého rozhodnutie preskúmava. V preskúmavanej veci bola pokuta vo výške 12.000,- EUR uložená na dolnej hranici rozpätia výšky stanovenej zákonom, ktorá bola náležite odôvodnená z pohľadu závažnosti (lieky ako citlivý tovar), spôsobu (kúpil lieky od Lekárne Q. a predal spoločnosti Pharm Trade, spol. s r.o. v rozpore s § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch) a doby trvania protiprávneho konania (trvanie cca 8 mesiacov), možných následkov porušenia povinnosti (riziko ohrozenia pacientov odkázaných na liečbu uvedenými liekmi) ako i skutočnosť, že u žalobcu ide o prvé porušenie povinnosti uloženej zákonom o liekoch. Na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za porušenie povinnosti. Ak by pokuta nebola citeľná, nemožno rozumne očakávať naplnenie ďalšej funkcie pokuty, ktorou je prevencia. Prevencia má pôsobiť do vnútra subjektu, ktorý zákonnú povinnosť porušil a zároveň by mala uložená pokuta pôsobiť vo vzťahu k tomuto subjektu do budúca s tým, či znovu poruší právny predpis alebo zabezpečí vykonanie takých vnútorných opatrení, ktoré nedovolia porušovanie zákonných povinností. Tieto atribúty žalovaný pri stanovení výšky uloženej pokuty dodržal. Súd by mohol rozhodnutie žalovaného, pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty moderovať len v prípade, ak by sa voľná úvaha, ktorou sa žalovaný riadil pri rozhodnutí, priečila zásadám logického myslenia alebo bola v rozpore so zákonom. V danom prípade však bola výška uloženej pokuty správnymi orgánmi dostatočne odôvodnená a spĺňa zákonné kritéria pre jej uloženie, pričom správne orgány vyhodnotili správne všetky okolnosti dôležité pre uloženie sankcie.

12. Krajský súd po preskúmaní administratívneho spisu nezistil také vady konania pred správnym orgánom, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Súd mal zato, že bolo nad všetku pochybnosť preukázané, že žalobca v zistenom rozsahu porušil povinnosť, ktorá mu vyplýva z príslušného ustanovenia zákona o liekoch, neboli zistené právne pochybenia ani logické nesprávnosti

a ani iné vady konania, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

13. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca. Navrhoval, aby kasačný súd rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.06.2021, sp. zn. 6S/128/2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo alternatívne, aby vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania pred správnym súdom ako i súdom kasačným vo výške 100%.

14. Žalobca v dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) ako i z dôvodu, že sa odklonil od ustálenej rozhodcovskej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP)

15. Žalobca namietal, že krajský súd sa svojím postupom a rozhodnutím odklonil od ustálenej judikatúry kasačného súdu v oblasti správneho trestania a to od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 05.11.2019 sp. zn. 4Asan/2/2019 publikovaného pod č. 20 v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 2/202. Podľa citovaného rozhodnutia „Rešpektujúc princípy správneho trestania, ak správne orgány v rámci konania o správnom delikte uložili sankciu v súlade s právnou úpravou účinnou v čase, keď o tejto sankcii rozhodovali, avšak následne v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech páchatel'a, ktorý namietol neprimeranosť (neproporciálnosť) peňažnej sankcie, pôvodne uloženej správnym orgánom, je povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu v právnej úprave sankcie, a to aj v prípade, že táto zmena nastala hoci až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej.“ Podľa žalobcu krajský súd opomenul skutočnosť, že v priebehu súdneho konania došlo k zmene zákona v prospech žalobcu a to jednak definíciou samotného zákazu redistribúcie liekov kedy zákon v znení účinnom od 01.01.2020 v § 23 ods. 1 písm. as) už umožňuje predaj inému držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární v počte menšom ako 5 balení humánneho lieku s rovnakým kódom lieku prideleným ŠUKL. Keďže zákon od 01.01.2020 t.j. v čase rozhodovania krajského súdu o správnej žalobe, už umožňoval repredaj liekov v počte menšom ako 5 balení humánneho lieku s rovnakým kódom lieku prideleným štátnym ústavom za kalendárny mesiac (čo v danom prípade bolo splnené, keďže nikdy nedošlo k predaju viac ako 5 liekov jednej šarže za kalendárny mesiac), nejde podľa zmeneného zákona už o iný správny delikt, ale o zákonom dovolené konanie. Podľa názoru žalobcu sa malo naplnenie znakov správneho deliktu, vzhľadom na princípy samotného správneho trestania, posudzovať podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší (a teda v čase rozhodovania krajského súdu už ani nešlo o iný správny delikt) je napadnutý rozsudok nesprávny a je potrebné ho v celom rozsahu zrušiť. Zároveň tým, že krajský súd tieto ustanovenia na posudzovanú vec neaplikoval vec nesprávne právne posúdil.

16. Žalobca opätovne upriamil pozornosť na to, že pri právnom posúdení naplnenia iného správneho deliktu podľa ust. § 138 ods. 5 písm. bk) zák. č. 362/2011 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2017 je potrebné dôsledne prihliadať aj na účel tohto zákona. Žalobca vychádzajúc z dôvodovej správy k zákonu č. 362/2011 Z. z. uviedol, že účelom ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona v znení účinnom do 31.12.2017 bolo zamedziť, aby sa humánne lieky, ktoré sú v zozname kategorizovaných liekov vyvážali zo Slovenskej republiky do zahraničia, a aby tak boli dostupné pre slovenských pacientov. Judikatúra Ústavného súdu SR, Ústavného súdu ČR aj Najvyššieho súdu SR, na ktorú žalobca zároveň poukázal zdôrazňuje, že pri výklade zákona je dôležité prihliadať nielen na výslovné znenie zákona, ale aj na jeho účel, ktorý je vyjadrený v tomto prípade v dôvodovej správe k zákonu. Z ust. § 23 ods. 1 písm. as) nijakým spôsobom nevyplýva zákaz predaja humánnych liekov inej lekární (najmä keď samotný zákon po jeho následnej novelizácii následný predaj v počte kusov max. 5 balení za kalendárny mesiac ďalšej lekární umožňuje), navyš za situácie, kedy prvý predaj liekov medzi držiteľmi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti zákon výslovne umožňuje. Podľa názoru žalobcu počas platnosti zák. v znení účinnom do 31.12.2017 bol možný aj následný predaj inej lekární (t. j. druhý predaj liekov medzi poskytovateľmi lekárenskej starostlivosti, čo bolo následnou novelizáciou zákona výslovne dovolené.) Uviedol, že účelom zavedenia povinnosti podľa ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona (ako vyplýva zo všeobecnej časti dôvodovej správy) bolo zamedziť vývozu humánnych liekov zo Slovenskej republiky do

iných členských štátov Európskej únie a zabezpečiť ich dostupnosť pacientom v Slovenskej republike. Z toho dôvodu potom aj osobitná časť dôvodovej správy výslovne uvádza, že sa umožňuje predaj liekov medzi poskytovateľmi lekárenskej starostlivosti, keďže v opačnom prípade, pokiaľ by bol každý predaj humánnych liekov medzi poskytovateľmi lekárenskej starostlivosti v Slovenskej republike okrem prvého zakázaný, tieto lieky by mohli byť v konečnom dôsledku pre pacientov nedostupné, nakoľko poskytovateľ lekárenskej starostlivosti, ktorý má nedostatok lieku by tento nemohol nakúpiť od iného poskytovateľa lekárenskej starostlivosti, ktorý by tento liek nakúpil inak ako od distribútora, pričom toto je podľa názoru žalobcu v rozpore s účelom § 23 ods. 1 písm. as) zákona.

17. Žalobca v kasačnej sťažnosti taktiež namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, nakoľko nedostal odpoveď na ťažiskové argumenty týkajúce sa aplikácie účelu zákona a ani neuviedol, prečo táto argumentácia bola nesprávna, čím porušil právo žalobcu na spravodlivý proces.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

18. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu zo dňa 17.09.2021 stotožnil s rozsudok krajského súdu, ktorý považuje za dostatočne objasňujúci skutkový a právny základ rozhodnutia, vysporadujúc sa so všetkými ťažiskovými argumentami predloženými žalobcom.

19. Žalovaný sa nestotožnil s námietkami žalobcu v súvislosti namietaným odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe a zdôraznil, že v čase vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaný postupoval v súlade s vtedy platnou a účinnou právnou úpravou. K zmene právnej úpravy došlo až 01.01.2020, a teda až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o rozklade. Zdôraznil, že správny súd je pri svojom rozhodovaní viazaný normatívnou úpravou v rovnakom rozsahu ako orgán verejnej správy. A teda správny súd môže uložiť len takú sankciu a v takej výške, ako môže uložiť orgán verejnej správy, a rovnako upustiť od potrestania môže správny súd len v tých prípadoch, keď to zákon umožňuje aj orgánu verejnej správy. Vzhľadom na to, že ust. § 138 ods. 30 zák. č. 362/2011 Z. z. účinného do 31.12.2017, ukladalo správnomu orgánu povinnosť uložiť pokutu v rozmedzí od 5 000 Eur do 100 000 EUR, nemohol krajský súd upustiť od potrestania.

20. Hoci žalovaný pripustil, že sa v rámci správneho trestania primerané aplikujú aj zásady trestného konania, medzi ktoré patrí aj zásada prípustnosti retroaktivity v prospech páchatel'a, avšak poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 525/2014-13 z 09.09.2014 z ktorého je zrejmé, že nepovažuje za jednoznačné či sa zásada prípustnosti retroaktivity in mitius aj v oblasti správneho trestania v plnom rozsahu vzťahuje aj na súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia. Zmenou právnej úpravy od 01.01.2020 došlo ku dekriminalizácii konania žalobcu, avšak vzhľadom na dĺžku protiprávneho konania ako aj ohrozenie všeobecného záujmu - verejného zdravia, považoval žalovaný za potrebné zvážiť, či je vhodné v tomto prípade uvedenú zásadu uplatniť.

21. Žalovaný vo vzťahu k žalobcom namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci poukázal na znenie ust. § 23 ods. 1 písm. as) zák. č. 362/2011 účinného v čase vydania rozhodnutia, pričom upriamil pozornosť na to, že prvý predaj humánnych liekov zaradených v zozname kategorizovaných liekov medzi držiteľmi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni na účel výdaja vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni, bol vždy dovolený a cieľom bolo zabezpečiť konkrétny liek na jeho výdaj konečnému spotrebiteľovi. Niekoľko násobný predaj medzi jednotlivými držiteľmi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti stráca vzhľadom na účel samotného ustanovenia zmysel, a preto bol povolený iba prvý predaj medzi držiteľmi povolenia. Konštatoval, že žalobca tak, ako to vyplýva zo zisteného stavu nenakupoval lieky s cieľom ich výdaja konečnému spotrebiteľovi, ale za účelom ich predaja ďalšiemu držiteľovi povolenia. Aj podľa novej právnej úpravy zostal cieľ zákona zabezpečiť kategorizovaný liek primárne pacientovi zachovaný.

22. Žalovaný sa nestotožnil s námietkou žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces zo strany krajského súdu a na podporu svojho nesúhlasu poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, ktoré aj citoval.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby najvyšší správny súd napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil a kasačnú sťažnosť podanú žalobcom zamietol.

IV.

Replika žalobcu k vyjadreniu žalovaného

24. Žalobca vo vzťahu k uzneseniu Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 525/2014, na ktoré žalovaný poukazoval vo svojom vyjadrení a z ktorého citoval zdôraznil, že vychádzal pri posudzovaní úpravy správneho súdnictva podľa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, kým ustálená rozhodovacia prax vychádza z ustanovení správneho súdnictva podľa súčasne platnej právnej úpravy správneho súdnictva uvedeného v zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, kedy súd v správnom súdnictve už nie je limitovaným tým, že môže prihliadať len na vady, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, ale v zmysle ustanovení o správnych žalobách vo veci správneho trestania (§ 195 písm. d) SSP) správny súd nie je vo veciach správneho trestania dokonca viazaný ani rozsahom a dôvodmi správnej žaloby, ak ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania. O posúdenie dodržania zásad ukladania trestov podľa trestného zákona ide aj v predmetnom prípade. Keďže túto skutočnosť mal krajský súd v zmysle ust. § 195 písm. d) SSP zohľadniť ex offo a ak tak neurobil, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe. Navyše mal žalobca za to, že spornosť otázky posúdenia prípustnosti retroaktivity v prospech páchatel'a bola vyriešená prijatím rozhodnutia publikovaného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR v oblasti správneho súdnictva a je povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu v právnej úprave sankcie, a to aj v prípade, že táto zmena nastala hoci až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej. Z dôvodu zmeny právnej úpravy konanie žalobcovi vytýkané bolo zákonom dovolené, čo mal krajský súd pri svojom rozhodovaní zohľadniť a keďže tak neurobil odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe.

25. Žalobca nesúhlasil ani s argumentáciou žalovaného ohľadne účelu ust. § 23 ods. 1 písm. as) zák. č. 362/2021 Z. z. Uviedol, že nenakupoval lieky výlučne za účelom ich repredaja ďalšiemu poskytovateľovi lekárenskej starostlivosti (táto skutočnosť nevyplýva zo skutkového stavu), ale naopak úmyslom žalobcu vždy bolo zabezpečenie vydania kategorizovaných liekov konečnému spotrebiteľovi.

V.

Konanie pred kasačným súdom

26. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

27. Podľa ust. § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z. z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

28. Podľa ust. § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

29. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

30. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S/128/2018-112 zo dňa 24. júna 2021, ktorým krajský súd žalobu žalobcu zamietol.

31. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, z ktorého dôvodu ich neopakuje a na ne len poukazuje.

32. Predmetom preskúvacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného č. S02907-2018-ONAPP zo dňa 31.05.2018, ktorým rozklad žalobcu zamietol a rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. Z44761-2017-OF zo dňa 18.12.2018 potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím Ministerstvo zdravotníctva SR uložilo podľa § 138 ods. 30 zák. č. 362/2011 Z. z. a ust. § 46, § 47 zák. č. 71/1967 Zb. žalobcovi ako držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti pokutu vo výške 12 000,- Eur za iný správny delikt podľa § 138 ods. 5 písm. bk) zákona o liekoch, zistený pri výkone cielenej inšpekcie dňa 02.08.2017 vo verejnej lekární G., V. D. XXXX, XXX XX Y. W., tým, že v rozpore s § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch v čase od 01.01.2017 - 02.08.2017 nakladal s nadobudnutými humánnymi liekmi zaradenými v zozname kategorizovaných liekov inak, než je uvedené v § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch a to, že

1.v období od 01.01.2017 do 02.08.2017 prijal z lekárne Q., B. O. X, XXX XX Y. W., (držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Média - RS, s.r.o.. Hlavné námestie 147, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 700 491) lieky Clexane 4000 IU (40 mg)/0,4 ml sol inj 10x0,4 ml 40 mg: kód ŠUKL 25131, Clexane 6000 IU (60 mg)/0,6 ml sol inj 10x0,6 m 1/40 mg: kód ŠUKL 25132, ktoré v danom období následne fakturoval lekární I. Z., Z. X, XXX XX O. (držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti - Pharm Trade, spol. s.r.o., Prostějovská 39, 080 01 Prešov, IČO: 47 963 841).

2. nákup liekov uvedených v bode 1. od držiteľa povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Q. - Y., s.r.o., Hlavné námestie 147, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 47 700 491 s miestom výkonu činnosti lekárne Q., B. O. X, XXX XX Y. W. nebol vykonaný za účelom ich výdaja pacientom v lekární G., V. D. XXXX, XXX XX Y. W., ale na účel ich ďalšieho predaja držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti Pharm Trade, spol. s.r.o., Prostějovská 39, 080 01 Prešov, IČO: 47 963 841.

33. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.(§ 177 ods. 1 SSP)

34. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 194 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach a vo veciach správneho trestania správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieťa nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s

účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

35. Kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci konania o kasačnej sťažnosti skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím, ako aj konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či krajský súd správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí žalovaného v oboch stupňoch. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nepostupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a druhej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku.

VI.

Právne posúdenie kasačným súdom

36. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

37. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

38. Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

39. Podľa čl. 50 ods. 6 ústavy, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

40. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

41. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

42. V danej súvislosti kasačný súd dáva tiež do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07, v ktorom ústavný súd konštatuje: „Ústavný súd SR už v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštatoval, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne treba vychádzať najprv z ich doslovného znenia. Súď však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na

racionalnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e ratione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona“.

43. Zákon č. 362/2011 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach a o zmene a doplnení niektorých zákonov upravuje podmienky na zaobchádzanie s humánnymi liekmi a veterinárnymi liekmi, na zaobchádzanie so zdravotníckymi pomôckami, požiadavky na skúšanie liekov, zdravotníckych pomôcok a diagnostických zdravotníckych pomôcok in vitro vrátane etického posudzovania etickou komisiou pre klinické skúšanie humánneho lieku, pre klinické skúšanie zdravotníckej pomôcky a pre štúdiu výkonu diagnostickej zdravotníckej pomôcky in vitro, požiadavky na uvádzanie liekov na trh, požiadavky na uvádzanie zdravotníckych pomôcok na trh alebo do prevádzky, požiadavky na zabezpečovanie kvality, účinnosti a bezpečnosti liekov a zdravotníckych pomôcok, požiadavky na kontrolu kvality, účinnosti a bezpečnosti liekov a zdravotníckych pomôcok, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb na úseku farmácie, úlohy orgánov štátnej správy a samosprávy na úseku farmácie.

44. Podľa ust. § 23 ods. 1 písm. as) zákona o liekoch, v znení účinnom do 31.12.2017 vydávať humánne lieky zaradené v zozname kategorizovaných liekov vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni; za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje spätný predaj týchto liekov držiteľovi povolenia na veľkodistribúciu humánnych liekov, ktorý ich držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni dodal, ani prvý predaj humánnych liekov zaradených v zozname kategorizovaných liekov medzi držiteľmi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni na účel ich výdaja vo verejnej lekárni alebo v nemocničnej lekárni.

45. Podľa ust. § 138 ods. 5 písm. bk) zákona v znení účinnom do 31.12.2017, držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti sa dopustí iného správneho deliktu, ak nakladá s nadobudnutými humánnymi liekmi zaradenými v zozname kategorizovaných liekov iným spôsobom, ako je uvedené v § 23 ods. 1 písm. as).

46. Podľa ust. § 138 ods. 30 zákona v znení účinnom do 31.12.2017, za iné správne delikty podľa odseku 2 písm. az) až bd), be) a bg), odseku 3 písm. ah) až ak) a odseku 5 písm. bk) až bq) uloží ministerstvo zdravotníctva pokutu od 5 000 eur do 100 000 eur.

47. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že zákonodarca zveril do právomoci ministerstva zdravotníctva ako orgánu štátnej správy, okrem iného aj kompetenciu prejednávať a ukladať sankcie za porušenie povinností vyplývajúcich z uvedeného zákona.

48. Kasačný súd upriamuje pozornosť na to, že právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje napr. zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnych orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúce zaradenie medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa.

49. Napokon aj Odporúčanie výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách, ktoré bolo schválené Výborom ministrov z 13. februára 1991 na 452. zasadnutí zástupcov ministrov, odporúča vládam členských štátov, aby sa vo svojom práve aj praxi riadili zásadami, ktoré vyplývajú z tohto odporúčania. Pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti tohto odporúčania, je v ňom uvedené, že sa vzťahuje na správne akty, ktorými sa ukladá postih za správanie, ktoré je v rozpore s uplatniteľnými pravidlami, či už ide o pokuty alebo iné opatrenia trestnej povahy bez ohľadu na to, či majú peňažnú alebo inú povahu. Tieto druhy postihu sa považujú za správne sankcie. Podľa zásady č. 6 tohto odporúčania je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní.

50. Najvyšší správny súd v kasačnom konaní pri prieskume zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu zamerlal svoju pozornosť k námietkam sťažovateľa - žalobcu, ktorými namietal, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a zároveň rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. h/, g/ SSP. Za zásadnú v prejednávanej veci považoval kasačný súd námietku žalobcu o zmene právnej úpravy upravujúcej zodpovednosť za konanie vymedzené v ust. § 23 zákona o liekoch, na ktorú skutočnosť krajský súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol.

51. Správnym trestaním sa na účely správneho súdneho poriadku rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. (§ 194 ods. 1 SSP) Keďže správne trestanie má trestnoprávny charakter, je povinnosťou správneho orgánu a následne v rámci súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posudzovať trestnosť skutku a ukladať trest podľa zákona účinného v čase, keď bol skutok spáchaný, pričom pri zmene právnej úpravy je ich povinnosťou postupovať podľa neskoršieho zákona, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie v súlade s ústavnoprávnou úpravou ustanovenou v čl.50 Ústavy SR.

52. Podľa ust. § 195 SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premičacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie, c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie, d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukládanie sankcií v rámci správneho trestania, e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

53. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu považoval kasačný súd za dostatočne preukázané spáchanie skutku žalobcom, tak ako bol vymedzený vo výroku prvostupňového rozhodnutia a toto konanie žalobcu bolo v tom čase v rozpore so zákonom a bolo sankcionované. Správne orgány postupovali v správnom konaní v súlade s vtedy platným a účinným zákonom o liekoch. Právna úprava ustanovená v právnej norme § 23 ods. 1, písm. as/ zákona o liekoch sa novelou č. 383/2019 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2020 zmenila tak, že „Držiteľ povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti je povinný vydávať humánne lieky zaradené v zozname kategorizovaných liekov vo verejnej lekární alebo v nemocničnej lekární; za porušenie tejto povinnosti sa nepovažuje spätný predaj týchto liekov držiteľovi povolenia na veľkodistribúciu humánnych liekov, ktorý ich držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární alebo v nemocničnej lekární dodal, ani dodanie humánneho lieku zaradeného v zozname kategorizovaných liekov alebo liekov zaradených v zozname liekov s úradne určenou cenou od držiteľa povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární inému držiteľovi povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej lekární v počte menšom ako päť balení humánneho lieku s rovnakým kódom lieku prideleným štátnym ústavom za kalendárny mesiac.“ Vychádzajúc zo skutkových zistení posudzovaného prípadu a citovanej novej právnej úpravy ustanovenej v § 23 ods.1, písm. as/ zákona o liekoch účinnej od 01.01.2020 je zrejmé, že v čase rozhodovania krajského súdu (t.j. v dobe súdneho prieskumu a vydania rozhodnutia v merite veci), došlo k zmene trestnosti skutku, spáchaného žalobcom, ktorú skutočnosť správny súd nechal úplne bez povšimnutia.

54. Správne delikty predstavujú v porovnaní s trestnými činmi inú formu protiprávneho spoločensky nebezpečného konania, a preto majú pre ich trestnosť platiť obdobné princípy a pravidlá, ako v prípade trestných činov. Správne súdy nie sú podľa ust. § 195 písm. d) SSP viazané rozsahom ani dôvodmi žaloby, pokiaľ ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je nutné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci administratívneho trestania. K zásadám ukladania trestov (v širšom ponímaní tohto pojmu) aj podľa názoru ústavného súdu, tak ako to prezentoval vo svojom uznesení sp.zn. PL. ÚS 3/2019 zo dňa 12.10.2022 patrí zásada, že trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase spáchania skutku, podľa neskoršieho zákona len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie /čl. 50 ods. 6 ústavy/ Aplikácia inštitútu nepravej retroaktivity, je tak prípustná, ak je v prospech páchatel'a. V danej veci zmenou ust. § 23 ods.1, písm. as/ zákona o liekoch už konanie žalobcu, tak ako bolo správnymi orgánmi v konaní zistené a vymedzené vo výroku prvostupňového rozhodnutia nebolo možné považovať od 01.01.2020 za protiprávne. Krajský súd nechal úplne bez povšimnutia uvedenú skutočnosť a taktiež vplyv tejto zmeny na právne postavenie žalobcu. V bode 65 svojho odôvodnenia sa krajský súd zaoberal uloženou pokutou len z pohľadu sankčnej moderácie. V procese prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného bolo povinnosťou krajského súdu na zmenu právnej úpravy v prospech páchatel'a iného správneho deliktu prihliadať ex offico a tým, že tak krajský súd neučinil, vec nesprávne právne posúdil.

55. Kasačný súd na podporu uvedeného právneho názoru súčasne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Asan/2/2019 publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR 2/2021 pod č. 20 z ktorého je zrejmé, že „ Rešpektujúc princípy správneho trestania, ak správne orgány v rámci konania o správnom delikte uložili sankciu v súlade s právnou úpravou účinnou v čase, keď o tejto sankcii rozhodovali, avšak následne v priebehu súdneho prieskumu došlo k zmene právnej úpravy v prospech páchatel'a, ktorý namietol neprimeranosť (neproporcionálnosť) peňažnej sankcie, pôvodne uloženej správnym orgánom, je povinnosťou správneho súdu prihliadať na zmenu v právnej úprave sankcie, a to aj v prípade, že táto zmena nastala hoci až po právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov vo veci samej.“

56. Vzhľadom k uvedenému vyššie kasačný súd nepovažoval za potrebné sa zaoberať ostatnými žalobcovými kasačnými námietkami, keďže pochybenie správneho súdu spočívajúce v postupe opísanom vyššie (bod 54) je dostatočným dôvodom sám o sebe na zrušenie rozhodnutia.

57. Vychádzajúc z uvedeného boli splnené podmienky pre zrušenie rozhodnutia krajského súdu a vrátenie veci na nové konanie v zmysle ust. 462 ods. 1 SSP v spojení s ust. § 191 ods. 1 písm. c) SSP, avšak z dôvodu hospodárnosti konania pristúpil kasačný súd k prijatiu rozhodnutia, ktorým napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 462 ods. 2 SSP zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c) SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, hoci rozhodnutie žalovaného bolo v čase jeho vydania súladné s v tom čase platnou právnou úpravou.

58. V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného postupovať v intenciách právneho názoru kasačného súdu uvedeného v tomto rozhodnutí a zmenu právnej úpravy v prospech žalobcu v ďalšom konaní zohľadniť.

59. O práve na náhradu trov kasačného konania a trov konania pred správnym súdom rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, priznal nárok voči žalovanému na ich náhradu (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP)

60. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.